

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200577
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1017200577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobkyne: V. R., N. - A., chatová oblasť O. W., chata na parc. č. XXX s popisným č. XX, P.O.BOX 8, 850 06 Bratislava, proti žalovanému: Ing. M. R., F. XX, N., o vylúčenie veci z exekúcie, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 4C/253/2010-109, zo dňa 22.9.2014 a proti uzneseniu tohto istého súdu č.k. 4C/253/2010-120, zo dňa 14.1.2015, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- III. Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vylúčil z exekúcie nehnuteľnosť súpisné č. XX, parc. č. XXX, druh stavby - iná budova, zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava V, katastrálne územie Petržalka, obec Bratislava - MČ Petržalka (ďalej len „nehnuteľnosť“), vykonávanej exekútorom JUDr. N. Z. na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXX*XXXXXX zo dňa 14.4.2010 pod č. EX 7283/2010 a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde 1.12.2010 a doplnenou 13.5.2011 domáhala vylúčenia nehnuteľnosti z exekúcie, vykonávanej exekútorom JUDr. N. Z. na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXX*XXXXXX6 zo dňa 14.4.2010 pod č. EX 7283/2010 na tom skutkovom a právnom základe, že na Okresnom súde Bratislava I je vedená exekúcia predajom predmetnej nehnuteľnosti na návrh žalovaného; upovedomenie o začatí exekúcie dostal iba povinný, teda žalobkyňa ako jeho bývalá manželka o tejto skutočnosti nevedela a nemohla sa účinne brániť. Na Okresnom súde Bratislava I sa pod č.k. 10C/210/2007 vedie konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Manželstvo bolo rozvedené v roku 2004 a bývalý manžel ani počas manželstva, ale ani po jeho rozvoze neuviedol, že si od žalovaného požičal tak vysokú čiastku, rovnako ani v konaní o vyporiadanie BSM nikdy nespomenul, že si požičal peniaze bez jej vedomia súhlasu; podotkla, že z toho dôvodu je tu právo domnievať sa, že ide o fiktívnu pôžičku, resp. o snahu dostať sa k nehnuteľnosti ešte skôr ako rozhodne súd o BSM. Návrh na vylúčenie veci z exekúcie podala ako tretia osoba, keďže v predmetnej nehnuteľnosti býva spolu so svojimi tromi deťmi.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a listinnými dôkazmi: uznanie dlhu zo dňa 16.10.2002, upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, notárska zápisnica N 747/2008, Nz 61994/2008, NCRIs 61459/2008 zo dňa 16.12.2008 napísaná na Notárskom úrade v

Bratislave notárom JUDr. W. Š.L., výpis z listu vlastníctva č. 1935, návrh na odklad a zastavenie exekúcie zo dňa 17.8.2010, sobášny list, kúpna zmluva zo dňa 2.2.2005, potvrdenie o údajoch o daňovom subjekte, záznam o pridelení daňového kódu elektronickej registračnej pokladnice, výpis z listu vlastníctva č. XXXX, živnostenský list, rozhodnutie - súhlas s uvedením do prevádzky, evidenčný a aktualizčný list prijímačov, notárska zápisnica o spísaní kúpnej zmluvy, list vlastníctva č. XXXX, č. XXXX, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 17C/30/2004, zo dňa 10.11.2004, obsahom súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Er/387/2010 a 10C/210/2007. Zistil, že manželstvo žalobkyne a H. R., uzavreté dňa 27.5.2000, bolo rozvedené na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 17C/30/2004-84, zo dňa 10.11.2004, ktoré v časti rozvodu nadobudlo právoplatnosť 31.12.2004. Z písomnej listiny - uznanie dlhu podpísanú 16.10.2002 H. R. mu vyplynulo, že si od Ing. M. R. postupne v mesiacoch január až marec roku 2000 požičiaval peniaze na zadováženie nehnuteľnosti v celkovej sume 920.000,- Sk; uvedenú sumu sa zaviazal vrátiť najneskôr v lehote šiestich mesiacov od výzvy zo strany veriteľa, najneskôr však do 31.12.2007. Vychádzal z toho, že v notárskej zápisnici N 747/2008, Nz 61994/2008, NCRIs 61459/2008 napísanej na Notárskom úrade v Bratislave dňa 16.12.2008 notárom JUDr. W. Š., H. R. vyhlásil, že uznáva dlh voči oprávnenej osobe - Ing. M. R. z titulu pôžičky na účely kúpy nehnuteľnosti vo výške 920.000,- Sk s prísl. vo výške 4 % ročne zo sumy 920.000,- Sk od 1.1.2003 do celkového zaplatenia. Zároveň vyhlásil, že uvedený dlh uznáva čo do dôvodu a výšky a zaväzuje sa ho uhradiť najneskôr 31.12.2008, a že súhlasí, že v prípade nespĺnenia záväzku sa stala notárska zápisnica vykonateľným exekučným titulom. Z listu vlastníctva vedeného na Okresnom úrade Bratislava č. 1935, okres Bratislava V, obec: BA - m.č. Petržalka, katastrálne územie Petržalka, súd prvej inštancie ďalej zistil, že vlastníkom stavby - iná budova, súpisné č. XX, parc. č. XXX, sú H. R. a V. R. v podiele 1/1. Na základe návrhu žalovaného ako oprávneného na vykonanie exekúcie a poverenia vydaného Okresným súdom Bratislava I č. XXXXXXXXXXXX dňa 14.4.2010 bola začatá exekúcia na vymoženie pohľadávky 30.538,41 eura (920.000,10,- Sk) proti povinnému H. R., na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 747/2008, Nz 61994/2008, NCRIs 61459/2008 zo dňa 16.12.2008 spísanej notárkou JUDr. W. Š. s tým, že upovedomením o začatí exekúcie predajom nehnuteľností bolo povinnému oznámené, že v prípade nespĺnenia povinnosti vykoná exekútor exekúciu predajom nehnuteľnosti. Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/210/2007 súd prvej inštancie zistil, že vo veci vyporiadania BSM nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pohľadávka veriteľa Ing. M. R.V. voči dlžníkovi H. R.Š. vznikla pred uzatvorením manželstva žalobkyne a H. R., a to od januára do marca roku 2000, pričom manželstvo vzniklo 27.5.2000. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že exekúcia vedená proti bývalému manželovi žalobkyne smeruje aj na uspokojenie z majetku v BSM - vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti a zhrnul, že v zmysle § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia (exekúcie) uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Vzhľadom na uvedené však v danom prípade nemal za splnenú podmienku vzniku pohľadávky za trvania manželstva, a uzavrel, že predmetná pohľadávka nemôže byť pri výkone rozhodnutia (exekúcií) uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Skonštatoval, že oprávnený v exekučnom konaní má byť uspokojovaný výlučne z majetku povinného a objasnil, že § 55 ods. 1 Exekučného poriadku vyjadruje práve uvedenú zásadu, pretože nemožno vylúčiť, že úkony exekútora postihnú aj veci, ktoré nepatria povinnému, ale svedčí im právo tretej osoby, voči ktorej je exekúcia neprípustná. V prípade, keď exekúciou majú byť postihnuté veci, ktoré tvoria predmet BSM, stáva sa manžel dlžníka stranou sporu. Vyslovil, že s tým súvisí aj § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba (v danom prípade žalobkyňa) uplatniť voči oprávnenému na súde návrh na vylúčenie veci z exekúcie. V uvedenom kontexte sa súd prvej inštancie nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobkyňa, keďže sa stala účastníčkou exekučného konania z dôvodu postihnutia vecí v BSM, nemôže byť považovaná za tretiu osobu oprávnenú na podanie návrhu na vylúčenie veci z exekúcie; tento záver mu vyplynul práve z výkladu § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý neumožňuje uspokojenie pohľadávky veriteľa voči jednému z manželov z majetku patriaceho do BSM, pokiaľ pohľadávka nevznikla za trvania manželstva a zhrnul, že v takomto prípade musí existovať zákonná možnosť brániť sa proti uspokojovaniu pohľadávky z takéhoto majetku, a tou je práve možnosť vylúčenia veci z exekúcie. Dôvodil, že treťou osobou musí byť chápaný aj manžel dlžníka, pokiaľ ide o právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu.

5. Po právnom zhodnotení rozhodujúcich skutkových zistení súd prvej inštancie s poukazom na § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 55 ods. 1, § 37 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná a preto predmetnú nehnuteľnosť vylúčil z

exekúcie. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnej žalobkyňi vzniklo proti neúspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania, ale nakoľko si žalobkyňa v konaní náhradu trov konania nevyčísľila v zákonom stanovenej lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a zo súdneho spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, náhradu trov konania jej nepriznal.

6. Proti rozsudku podal žalovaný včas odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/210/2007 na Okresnom súde Bratislava I o vyporiadanie BSM žalobkyne a jej bývalého manžela H. R. (jeho dlžníka) bola nehnuteľnosť prikázaná do výlučného vlastníctva H. R.. Pretože nehnuteľnosť, ktorá sa žiada vylúčiť z exekúcie bola prikázaná do výlučného vlastníctva osoby odlišnej od žalobkyne, dôvodil, že vykonaním exekúcie bude postihnutý výlučne majetok H. R., a nie žalobkyne; poskytnutie „ochrany“ majetku žalobkyne v konaní preto nepovažoval za opodstatnenú. V tejto súvislosti ozrejmil, aké následky by boli vyvolané právoplatnosťou rozsudku o vyporiadaní BSM a odvolaním napadnutého rozsudku; výlučným vlastníkom nehnuteľnosti by bol H. R., ktorý je jeho dlžníkom, a teda vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností bude výlučne majetok dlžníka, avšak napriek tomu sa nehnuteľnosť napadnutým rozsudkom vylúči z exekúcie na návrh žalobkyne, ktorá právoplatnosťou rozsudku o vyporiadanie BSM stratí vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Argumentoval tým, že v dôsledku odvolaním napadnutého rozsudku by zaniklo exekútorské záložné právo, ktoré bolo k nehnuteľnosti právoplatne zriadené s potenciálom výrazného poškodenia veriteľa. Konečným dôsledkom by bolo zmarenie uspokojenia jeho ako veriteľa, ktorý sa svojho práva domáhal a domáha v exekučnom konaní. Za neprijateľné považoval právne posúdenie veci súdom prvej inštancie; pri akceptovaní jeho právneho výkladu by sa ktorýkoľvek dlžník zbavil povinnosti uhrádzať svoje dlhy úkonom uzavretia manželstva s odvolaním sa na to, že ich nemožno uspokojiť z majetku, ktorý je súčasťou BSM s novým manželom. Vyjadril presvedčenie, že ako dobromyseľný veriteľ nemôže byť predsa diskriminovaný v porovnaní s konkurznými veriteľmi, či štátom (prepadnutie majetku). Mal za to, že nie je možné, aby uzavretie manželstva liberovalo dlžníka od splácania jeho splatných dlhov z majetku, ktorý mu patrí; uzavretie manželstva nemôže byť cestou, akou veriteľovi znemožniť vymoženie svojej pohľadávky, aj s prihliadnutím na to, že aj na spoločnom majetku má dlžník svoj podiel, a tento nepatrí a ani nemôže patriť výlučne žalobkyňi. Súdu prvej inštancie vyčítal, že sa nevysporiadal s jeho zásadnou námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne na podaní predmetnej žaloby, pretože nemá postavenie „tretej osoby“ v zmysle § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, pretože sama je účastníčkou exekučného konania; poznamenal, že ako účastníčka konania nemôže mať zároveň postavenie tretej osoby - či už založené na faktickom užívaní veci, ktorú žiada vylúčiť, alebo z titulu tvrdeného spoluvlastníctva tejto nehnuteľnosti. Bol názoru, že vylúčením veci z exekúcie by sa zmarilo uspokojenie pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní, čo principiálne odporuje účelu § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, duchu zákona a princípom spravodlivosti. V doplnenom podaní k odvolaniu žalovaný pozornosť odvolacieho súdu upriamil na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 14Co/176/2014, ktorým Krajský súd v Bratislave odmietol odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/210/2007, ktorým Okresný súd Bratislava I v konaní o vyporiadanie BSM nehnuteľnosť prikázal do vlastníctva žalobcovi H. R.. S ohľadom na uvedené vyvodil, že právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/210/2007 sa tak H. R., proti ktorému ako povinnému je vedená exekúcia stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Nepovažoval za zákonné ani účelné vylúčenie nehnuteľnosti z exekúcie vo výhradnom vlastníctve povinného, osobitne nie na návrh žalobkyne, ktorá k nehnuteľnosti nemá vlastnícky ani iný zákonný titul a teda nemá aktívnu legitímáciu na podanie takejto žaloby, resp. nemá v súčasnosti naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

7. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.4.2017 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

8. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

9. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie opodstatnenosti žaloby na vylúčenie nehnuteľnosti

z exekúcie vykonávanej exekútorom JUDr. N. Z. pod č. EX 7283/2010, ako aj na relevantnosť tvrdení žalovaného z hľadiska skutočností uvádzaných na svoju obranu.

10. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti žalobkyňou uplatňovaného nároku; na vec náležite aplikoval zodpovedajúce ustanovenia § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 55 ods. 1, § 37 ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom k 22.9.2014), ktoré aj správne vysvetlil a svoje dôvody vedúce k vyhovneniu žaloby spočívajúce v tom, že keďže pohľadávka žalovaného (Ing. M. R.) voči dlžníkovi H. R. vznikla pred uzatvorením manželstva žalobkyne a H. R., nebola splnená podmienka vzniku pohľadávky za trvania manželstva a preto v zmysle § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávka žalovaného nemôže byť na základe exekúcie uspokojená z majetku patriaceho do BSM, aj riadne v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil.

11. Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM.

12. Na zdôraznenie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že Občiansky zákonník vychádza zo zásady, že so vznikom manželstva je spojený vznik majetkového spoločenstva manželov - manželia vstupujú do majetkových vzťahov nielen medzi sebou navzájom, ale aj do majetkových vzťahov voči tretím osobám. Majetkovým spoločenstvom manželov je podľa súčasnej právnej úpravy BSM. Vznikom manželstva vzniká BSM (ako zo zákona vyplývajúci inštitút a spôsob nadobúdania majetku) ku všetkému, čo môže byť predmetom vlastníctva fyzickej osoby a čo manželia (niektorý z nich), nadobudli za trvania manželstva, okrem výnimiek uvedených v ustanovení § 143 a 143a Občianskeho zákonníka. Pre toto spoluvlastníctvo je charakteristické, že manželia nemajú kvantitatívne určený podiel na vlastníckom práve k spoločnej veci. Ustanovenie § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka zohľadňuje vyššie uvedený pojmový znak BSM - bezpodielovosť. Keďže v BSM neexistujú podiely žiadneho zo spoluvlastníkov (manželov) na spoločnej veci, nemôže sa veriteľ pri vymáhaní svojej pohľadávky, ktorá vznikla za trvania manželstva len voči jednému z manželov, obmedziť iba na „podiel“ tohto manžela (dlžníka) na spoločnom majetku. Uvedené ustanovenie preto umožňuje, aby veriteľ dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky aj z tých vecí, ktorých je dlžník bezpodielovým spoluvlastníkom. Predpokladom možnosti postupu podľa tohto ustanovenia je jednak existencia pohľadávky vzniknutej len voči jednému z manželov za trvania manželstva (tzv. samostatný dlh, s dôrazom na to, k nemu dôjde za trvania manželstva) a jednak vedenie exekúcie aj na majetok, ktorý patrí do BSM. I keď vo vzťahu k veriteľovi nejde v prípade druhého manžela, ktorý sám nie je dlžníkom, o jeho osobný záväzok, je tento manžel povinný strpieť, aby veriteľova pohľadávka bola pri exekúcii uspokojená aj z majetku, ktorý patrí do BSM oboch manželov.

13. Odvolací súd považoval úvahy súdu prvej inštancie o tom, že pre absenciu vzniku pohľadávky žalovaného za trvania manželstva žalobkyne s povinným, nemôže byť exekúciou uspokojená pohľadávka žalovaného (oprávneného) voči H. R. (povinnému) z majetku patriaceho do BSM žalobkyne a povinného za dostatočne odôvodnené a v plnej miere súladné s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; podľa záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2010, sp. zn. 3 Cdo 8/2010 totiž obsahu a účelu ustanovenia § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá taká interpretácia, v zmysle ktorej môže byť pri exekúcii uspokojená z majetku patriaceho do BSM iba taká pohľadávka veriteľa jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, s uzavretím ktorého zákon vo všeobecnosti spája vznik BSM k veci postihnutej exekúciou, teda za trvania manželstva dlžníka s druhým manželom - bezpodielovým spoluvlastníkom veci, z ktorej má byť pohľadávka uspokojená. To znamená, že pohľadávka len jedného z manželov, ktorá vznikla pred uzavretím manželstva tohto dlžníka s jeho manželom - bezpodielovým spoluvlastníkom (rovnako ktorá vznikla po zániku ich manželstva), nemôže byť uspokojená z majetku patriaceho do ich BSM. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom dôsledne dodržal postuláty vyjadrené v čl. 2 ods. 1 C.s.p. o zachovaní princípov právnej istoty, keď pri ochrane ohrozených a právom chránených záujmov žalobkyne naplnil legitímne očakávanie, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 C.s.p.).

14. V nadväznosti na námietky žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne, ktorá podľa jeho názoru nemôže mať v zmysle § 55 ods. 1 Exekučného poriadku

postavenie „tretej osoby“, pretože je zároveň aj účastníčkou exekučného konania odvolací súd zastáva názor, že v zmysle § 55 ods. 1 Exekučného poriadku právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba (v danom prípade žalobkyňa) uplatniť voči oprávnenému (v danom prípade voči žalovanému) na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie; ustanovenie § 55 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=626524&FragmentId2=626527>> ods. 1 Exekučného poriadku upravuje dôvod na začatie incidenčného sporu, t.j. sporu vyvolaného exekučným konaním, v ktorých tretia osoba (osoba odlišná od oprávneného a povinného) uplatňuje svoje právo na vec, ktorá je predmetom exekúcie; právom na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, je predovšetkým vlastnícke právo. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ak jedným z manželov je povinný, väčšinou nie je pre druhého manžela právnym dôvodom na vylúčenie veci z exekúcie; uvedené však neplatí, ak sa vedie exekúcia na vymoženie pohľadávky jedného z manželov, ktorá nevznikla za trvania manželstva. Obdobný právny názor zdieľa aj odborná literatúra; ak je exekúciou postihnutá vec, ktorá patrí do BSM, avšak pohľadávka povinného manžela vznikla pred uzavretím manželstva, má druhý manžel možnosť podať excindačnú žalobu podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku. (Komentár - Exekučný poriadok, Eurounion, 2009, str. 192).

15. Nemožno akceptovať ani opodstatnenosť dôvodov, v zmysle ktorých žalovaný v doplnenom odvolaní poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 14Co/176/2014, ktorým bolo odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/210/2007 o vyporiadanie BSM odmietnuté, z čoho vyvodil, že právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bratislava I (sp. zn. 10C/210/2007) sa bývalý manžel žalobkyne (povinný) stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti; na tomto základe žalovaný nepovažoval za účelné vylúčenie nehnuteľnosti z exekúcie vo výhradnom vlastníctve povinného, keď žalobkyňa nemá k nehnuteľnosti vlastnícky ani iný zákonný titul a nemá na podanie takejto žaloby aktívnu legitimáciu, resp. naliehavý právny záujem. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 12.11.2015, sp. zn. 4 Cdo 465/2015 uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 14Co/176/2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; konanie o odvolaní V. R. podané proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/210/2007-1134, zo dňa 4.12.2013 o vyporiadanie BSM právoplatne neskončilo a je vedené na Krajskom súde v Bratislave ako na odvolacom súde pod novou sp. zn. 14Co/605/2015. Skutočností uvádzaných žalovaným v podanom odvolaní tak neboli spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd ich vyvrátil podrobnou právnou argumentáciou použitou na ďalšie zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (odseky 9 až 14 odôvodnenia) a vyhodnotil ich v súhrne ako právne irelevantné.

16. Napadnutým uznesením č.k. 4C/253/2010-120, zo dňa 14.1.2015, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 99,50 eura na účet Okresného súdu Bratislava I v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia a to s poukazom na § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s tým, že žalobkyňa bola v konaní o vylúčení veci z exekúcie podľa osobitného predpisu oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

17. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie podľa obsahu ktorého žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť; nesprávnosť uznesenia, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 99,50 eura odvodil z úspechu žalobkyne v spore, keď proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 4C/253/2010-109, zo dňa 22.9.2014 podal odvolanie.

18. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že ani toto odvolanie nie je dôvodné.

19. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom. Podľa

§ 4 ods. 2 písm. r) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku je oslobodený žalobca v konaní o vylúčení veci z exekúcie podľa osobitného predpisu.

20. Žalobkyňa proti žalovanému iniciovala konanie o vylúčení nehnuteľnosti z exekúcie. V zmysle § 4 ods. 2 písm. r) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je žalobkyňa oslobodená od platenia súdneho poplatku za podanie takejto žaloby; pretože žalobkyňa bola v spore úspešná, boli v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch splnené zákonné predpoklady na prenos poplatkovej povinnosti zo strany, ktorá by bola inak poplatníkom a na ktorú sa vzťahuje oslobodenie od poplatkovej povinnosti na druhú stranu v závislosti od výsledku konania. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie nepochybil, keď napadnutým uznesením uložil žalovanému poplatkovú povinnosť 99,50 eura stanovenú podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).